

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδώσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία

τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'.

Ἦχος Πα. ρ

N Πα
 ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
 ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α ακουου σο ον μου προσχεςτη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιστην α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϑ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

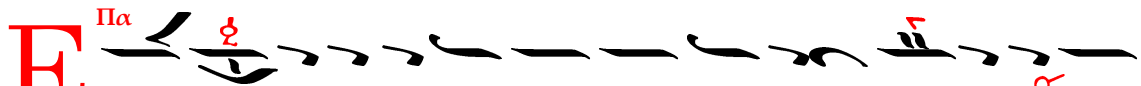
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

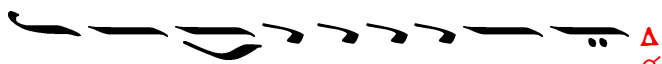
Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα}
ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα}
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

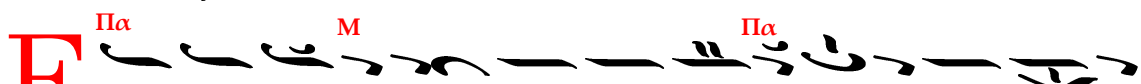

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα}
ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη ην μου του

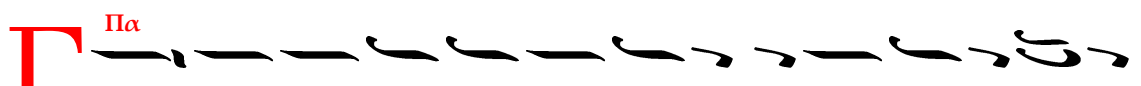

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

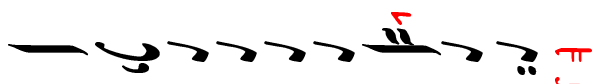
Ε^{Πα}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσ μοι

Ε^{Πα} ^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ησμου

Γ^{Πα}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη της δε η σε ω ως μου

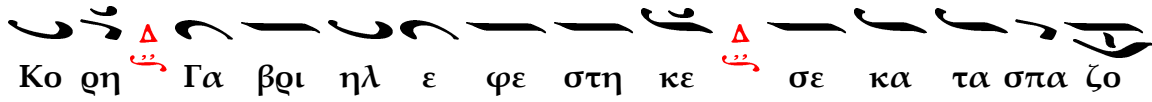
Τῆς Ἑορτῆς.

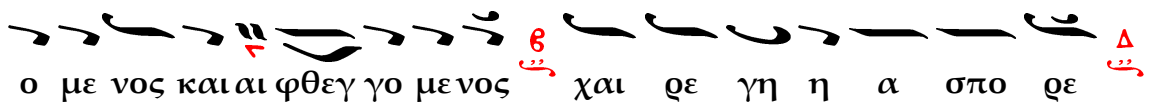
Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Β
υ λην προ αι ω νι ον α πο κα λυ πτων σοι

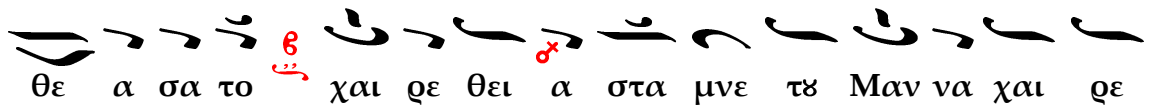

Κο ρη Γα βρι ηλ ε φε στη κε σε κα τα σπα ζο

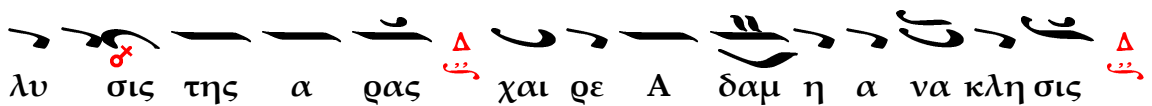

ο με νος και αι φθε γο με νος χαι ρε γη η α σπο ρε

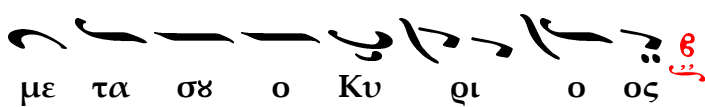

χαι ρε βα τε α φλε κτε χαι ρε βα α θος δυ σθε ω

ρη τον χαι ρε η γε φυ ρα προ στες υ ρα νος η η με τα γυ

σα και κλι μα ξ η με τα ρ σι ος ην ο Ι α κω β ε ε

θε α σα το χαι ρε θει α στα με τς Μαν να χαι ρε

λυ σις της α ρας χαι ρε Α δα μ η α να κλη σις

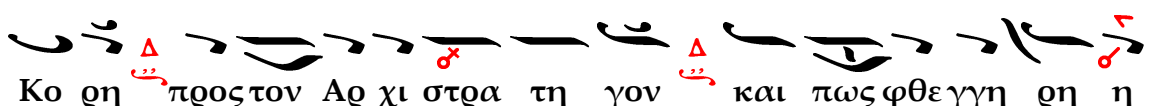

με τα σς ο Κυ ρι ο ος

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

Φ
αι νη μοι ως αν θρω πος φη σιν η α φθο ρος

Κο ρη προ στον Α ρ χι στρα τη γον και πως φθε γγη ρη η

η μα τα υ υ πε ρ αν θρω πον μετ ε υ υ ε φης

γαρ τον Θεοονεσεσθαι και σκηνωσειν εν
τη μητρα μη και πως γενησομαι λεγεμοι χωριον
ευρυχωρον και τοπος αγαγιασματος τς τοις Χε
ρσβιμ εεπιβαινοντος μη με δελεασης απα
τησ γαρ εγνωνηδονην γα μη υπαρχωα
μη ητος πως εν παιδαα τε εξομαι αι

Στίχ. γ. Από φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακῆς

πρωίας
ελπισατω Ισραηλ επι τον Κυριον

Η εος ο παββ λεται νικαται φυσεως
ταξις φησιν οασωματος και ταυπερααν
θρωπον διιαπραττεται τοις εμοι οισ πιστευεα
ληθεσι ρημασι Παναγιιαυπερα
μωμε η δε Εβοησε γενοιτο μοι νυυνωως
το ρημασ και τεξομαι τον ασαρκον σαρκα εξε
μσ δαα νεισαμενον ο πως αναγαγη τον

ανθρωπον ως μο νος δυ να τος εις το αρ χαι ον α
ξι ω μα δι α της συ υγκρα α σε ε ω ως

Τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σων των

α νο μι ων αυ τῶ

Γ α βρι ηλ ο με γιστος ο νος ο θε ο ει δε στα
τος ο φω ται γης και ἄ ρα νι ος φως το ο τρι ση λι
ον κα θο ρων και βλε ε πων συνταις α νω τα ξε σι
το θει ον και φρι κω δεσμη στη ρι ον ευ η γγε ε λι σα
το τη Παρ θε ε νω α φι κο μενος και πρε σβευ ει
υ περ των ψυ χων η η μων

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη
ε παι νε σα τε

αυ τον παντες οι λα οι

Τ ο με γα μνη στη ρι ον το πριν τοις α γγελοις α γνω
στον και προ αι ω νων α πο κρυφον μο νος πε πι στευ

σαι ^π₉ Γα βρι ηλ και τσ ς το ^Δ₂ τη μο νη τε θαρ ρηκας ^π₉
 Α γνη εις Να ζα ρετ α φι κο μενος ^π₉ μεθ ης ι κε τευ
 ε ^π₉ δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων ^Δ₂ την ει ρη
 νην και το με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς ^Δ₂ και η α

λη θει α τσ Κυ ρι ς με νειεις τον αι ω ω να ^Δ₂

Φ ω τος ως α να πλεως α ει ^Δ₂ και ποι ων το θε λη
 μα ^π₉ και εκ τε λων τα προ σταγμα τα ^π₉ τσ Πα ντο κρα το
 ρος ^π₉ αρ χη γε Α γγε ε λων ^Δ₂ Γα βρι ηλ πα να ρι στε ^π₉
 τς πο θω σε τι μων τας πε ρι σω ζε ^π₉ α ει αι τσ με
 νος ^π₉ δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων ^Δ₂ την ει ρη
 νην και το με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ^π₉ Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^π₉

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Α^{Πα} πε στα α α λη εξ ου ρα α νου Γα βρι ηλ
^{Νη} ο ο αρ χα α α αγ γε ε ε ε λος ευ αγ γε
^{Πα} λι ι σα α σθαι τη Παρ θε ε νω ω ω την συ υλ
λη η η η ψιν και ελ θω ων εις Να ζα α ρετ
^{Δι} ε λο γι ζε ε το ε ε ε εν ε α αυ τω το θα
αυ μα ε ε εκ πλητ το ο με ε ε ε νος ο τι
πω ως ο εν υ ψι ι ι στοιοις α κα τα α α
λη η πτο ο ος ων εκ Παρ θε ε νου τι ι κτε ε
ε ται ο ε χων θρο νο ον ου ρα α νον και υ
πο πο δι ι ο ον τη ην γην εν μη η τρα χω ρει ει
ται γυ υ ναι αι αι κος ω τα ε ξα πτε ρυ
γα α και αι πο λυ ο ομ μα α α τα α τε

νι ι ι ι σαι ου ου δυ υ να α α αν ται λο γω
 μο νω εκ ταυ της σαρ κω θη ναι αι ηυ δο ο ο ο
 κη η η η σε Θε ου ε στι Λο ο γος ο
 ο πα α α ρων τι ι ου ουν ι ι στα α α
 μαι και ου λε ε γω ω ω τη η Κο ο ο ρη χαι ρε
 Κε ε χα ρι τω με ε ε νη η ο Κυ υ
 ρι ι ι ος με ε τα α α α σου χαι ρε α α
 γνη η η Πα αρ θε ε ε νε χαι ρε Νυμ φη η α
 νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε χαι ρε Μη η τη ηρ της
 ζω ω ης ευ λο γη με νος ο καρ πο ος τη ης κοι λι ι
 ι α ας σου ου ου ου ου

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

εν αυ λαις οι οι κσ ς

Θε ου ημων

δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρᾱ γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρήσόν με

ει σα κς σον της προσ ευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρᾱ γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρᾱ γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Το ελεος σου Κυριε καταδιωξει με Δ₂

πασσας ημερας της ζωης μου π₉

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά Δ₂

οτι συυ μετεμυυ ει Δ₂

Το ελεος σου Κυριε καταδιωξει με Δ₂

πασσας ημερας της ζωης μου π₉

Τῆ Τετάρτη ἑσπέρας.

Ἦχος π̄ Κε ρ

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με ν'₂₂

και εν τη δυναμει σου κρινεις με υ₉

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου υ₉

σαι τα χρηματα τῆς στοματος μου υ₉

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με ν'₂₂

και εν τη δυναμει σου κρινεις με υ₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι υ₉ και ο χ Κυριος

αντιληπτω της ψυχης μου υ₉

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με ν'₂₂

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

ᾠχος Δι θ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

υ τ ε ποι η σαντος τον υ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μα

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

υ τ ε ποι η σαντος τον υ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σου Κυ ρι ος

Η βο η θει α μα πα ρα Κυ ρι ι υ τ ε

ποι η σαντος τον υ ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο θε ος α ντι λη πτω μα ει το ε λε

ο ος σθ προ φθα α σει με

ο ος σθ προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει το ε λε

ο ος σθ προ φθα α σει με

Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει το ε λε ο

ος σθ προ φθα σει με ε ε ε

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ παρόντα
Ἰδιόμελα Στιχηρά, ἐκ τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{B8} ω ε κτω μη η νι α πε στα λη ο Αρ χα

Πα
γγε ε λος προς Παρ θε ε ε νον α α α γνην π 9

Β8
και χαι ρειν αυ τη προς ει ει πων Δ 22 ευ η γγε λι

Πα
σα το εξ αυ τη ης τον Λυ τρω τη η ην προ

Β8
ο ε ε ελ θειν π 9 ο θεν πι στως δε ξα με νη το ον

Πα
α σπα α σμον Δ 22 συν ε λα α βε ε σε τον προ ο αι

Β8
ω ω νι ι ι ο ον Θε ε ε ον π 9 τον α

φρα στως ευ δο κη σα αν τα εν αν θρω πη η ησαι εις

σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η μω ων 6 7x

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἕξ ἡμέρας π 9 το σω τη ρι ον 7x

τ8 Θε ε 8 8 η η η μων π 9

Β8
Γ λωσαν ην 8 8κ ε ε γνω η κ8 8 8 σε εν

Πα
η Θε ε ο ο ο το ο ο ο κος π 9 ε λα λει γαρ

προς αυ την ο Αρ χα γγε ε λος τ8 Ευ α γγε λι σμ8

Β8
τα α ρη η μα α α τα π 9 ο θεν πι στως δε ξα

με νη το ον α σπα α σμον Δ 22 συν ε λα α βε ε σε τον

Πα
προ ο αι ω ω νι ο ον Θε ε ε ον π 9 δι ο

και η μεις α γαλ λο ο με ε νοι οι βο ω ω ω
 με ε ε εν σοι ο εξ αυ της σαρ κω θεις α
 τρε ε πτωσ θε ε ος ει ρη νην τω κο σμω ω ω
 δω ρη ησαι και ταις ψυ χαις η μω ωντο με γα α ε
 λε ο ος

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πα

α α σα α η η η γη

Ἰδὲ η α α α να κλη η σι ις νυν ε πε ε

φα α α νε εν η η η μιν υ περ λο γον

ο θε ος τοις αν θρωποις ε ε νσ σ σ σ ται αι αι

αι Α αρ χα γε λσ σ τη φω ω νη η πλα α νη

ε εκ μει ει ει σ σ σ σ ται η Παρ θε

νος γαρ δε ε ε ε χε ε ται τη η ην χα α α α

ραν τα ε πι γει α γε γο νε εν Ου ρα α νος

ο κο ο ο σμος λε λυ υ ται της αρ χαι αι αι

α ας α α α ρας α γαλ λι α α α σθη η

 κτι σις και φω ω ω ναι αι αις α α νυ υ υ

 μνει ει ει τω ο ποι η της καιλυ τρω της η ημων

 Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα σοι οι

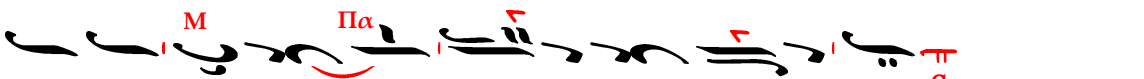
Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

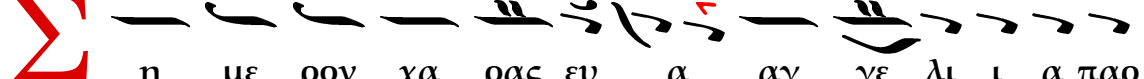
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ςς

 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

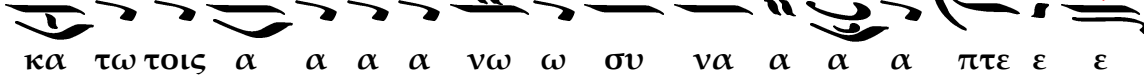
 μην

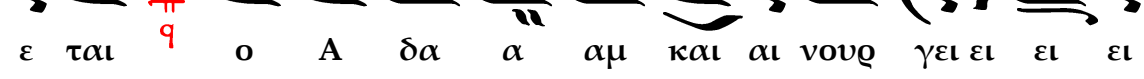
Σ η με ρον χα ρας ευ α αγ γε λι ι α παρ

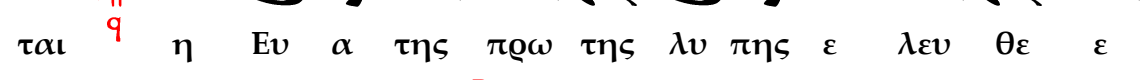
 θε ε νι κη η πα νη η γυ υ υ ρις τα

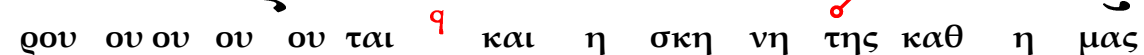
 κα τω τοις α α α α νω ω συ να α α α πτε ε ε

 ε ται ο Α δα α αμ και αι νουρ γει ει ει ει

 ται η Ευ α της πρω της λυ πης ε λευ θε ε

 ρου ου ου ου ου ται και η σκη νη της καθ η μας

ου ου σι ι ας τη θε ω σει του προσ λη φθεν
 τος φυ υ ρα μα α τος να ος Θε ου κε χρη
 μα α α τι ι ι ι ι κεν ω μυ υ στη η η η
 ρι ι ι ι ον ο τροπος της κε νω σε ω ως
 α γνωστος ο τροπος της συλ λη ψε ως α α
 α φρα α α α α στος αγ γε λος λει τουρ γει τω ω
 θα αυ μα α α τι παρ θε νι κη γα α στη
 τον Υι ον υ υ υ πο δε ε ε ε χε ε ε ε ται
 Πνευ μα Α α γι ι ο ο ο ον κα α τα πε ε
 ε εμ πε ε ε ε ται Πα τηρ α α νω θε εν ευ δο ο
 κει και το συ ναλ λαγμα κα τα κοι νην πραγ μα τευ
 ε ται βου ου ου λη η η η η η σιν εν ω και
 δι ου σω ω θε ε ε ε εν τε ε ε ες συ υν ω ω
 δα τω ω Γα βρι ι ηλ προς την Παρ θε νον βο η
 η η σω ω ω ω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με
 νη ο Κυ υ ρι ο ος με τα α σου εξ ης η σω τη

η ρι ι α Χρι ι στος ο Θε ο ο ος η
 η η η η μων την καθ η η μας προσ λα α α
 βο ο ο με ε νο ο ος φυ υ υ υ υ σιν προς
 ε αυ το ο ο ον ε ε πα νη η η η γα α α α
 γεν αυ τον ι κε τευ ε ε σω θη η η ναι
 τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου, Ἀπόστιχα σύντομα.
 Μέλος Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Βου
Τω εκτω μη νια πε στα λη ο αρ χα γγε
 λος προς Παρ θε νον α γνην και χαι ρειν αυ τη προ σει
 πων ευ η γγε λι σα α το εξ αυ της τον Λυ τρω την προ
 ελθειν ο θεν πι στως δε ξα με νην τον α σπα σμον
 νε λα βε ε σε τον προ αι ω νι ον Θε ον τον α
 φρα στως ευ δο κη σα αν τα εν αν θρω πη σαι
 σω τη ρι αντων ψυ χων ημων

Εὐ α γγε λι ζε σθε η με ραν εξ η με ε
ρας το σω τη η ρι ον τῶ ὁ Θε ὁ ημων

Γ λωσ σαν ην ὅκ ε ε γνω η κῶσεν η Θε ο το
κος ε λα λει γα αρ προς αυ την ο Αρ χα γγε ε λος

τῶ Εὐ α γγε λι σμῶ τα ρη μα τα ο θεν πι στως δε
ξα με νη τον α σαπ σμον συν ε λα βε ε σε τον

προ αι ω νι ον Θε ον δι ο και η μεις α γαλ
λο με νοι βο ω μεν σοι ο εξ αυ της σαρκω θεις

α τρε πτως Θε ος ει ρη νη ντω κο σμω δω ρη η
σαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε λε ος

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον

Ι ὁ ὁ η α α να κλη σις νυ υν ε πε φανεν η
μιν υ περ λο γον ο Θε ο ος τοις αν θρω ω

ποις ε νῶ ται α αρ χα γγε λῶ τη φω νη Η πλα νη
εκ μει ὀ ται η Παρ θε νος γαρ δε χεται την χα

ραν τα επιγεια γεγονεν & ρα νος ο κοσμος
λελυται της αρχαιας αρας αγαλλιασθη
κτιις και φωνις ανυμνει ειτω ο ποιη
της και λυτρωτης ημων Κυρι εδοξα σοι

Δο οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Και νυν και αι ει και εις τας αιωνας

των αιωνων αμην

Σημερον χαρας Ευαγγελια παρθενι

κη πανηγυρις τα κατω τοις ανω συναπτεται

ο Αδαμ και ν8 ργει ειται η Ευατης πρω

της λυυπης ελευθερ8ται και η σκηνη

της καθημας & σιιας τη θεωσει τ8 προσ

ληφθεντος φυραματος ναος Θε & κεχηματι κεν

ωμυστηριον ο τροπος της κενωσεως α

γνωστος ο τροπος της συληηψε εως αφρα

στος α γγε λος λει τερ γει τω θαυ μα α τι παρ
 θε νι κη γα στηρ τον Υι ο ον υ πο δε χεται
 Πνευμα Α γι ον κα τα πεμ πε ε ται Πα τη ηρ α νω
 θεν ευ δο κει και το συν α λλα γμα κα τα κοι νην
 πρα γμα τε ευ ε ε ται βλ η σιν εν ω και δι ε
 σω θεν τες συ υν ω दाτω Γα βρι ηλ προς την Παρ θε
 νονβο η σωμεν Χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ
 ρι ος με τα σα εξ ης η σωτη ρι ι α Χρι στο ος
 ο Θε ος η μων την καθ η μας προσ λα βο με
 νος φυ σιν προς ε αυ τον ε πα νη γα γεν αυ τον
 ι κε τε ευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ω ν

Ἐτονίσθησαν τῇ γ' Φεβρουαρίου βια', κατ' αἴτησιν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου Παναγιώτου Τζανάκου, Πρωτοψάλτου Σπάρτης.

ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

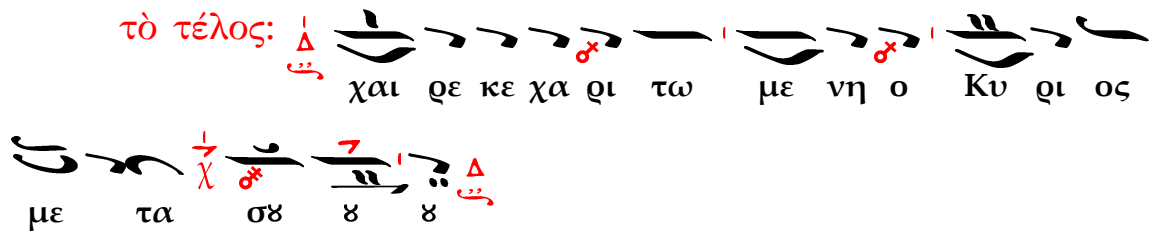
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠ̣ Δι-Θ̣

Σ̣ ἡ με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τ̣ α παι ω νος μυ στη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τ̣ Θε ου Υι ος της Παρ θε ν̣8 γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
με τα σ̣ (ἐκ γ')

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς

Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

* * * * *